

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Deciziei în cazul 676/2008/RT - Neacordarea accesului la documentele relevante

Decizie

Caz 676/2008/RT - Deschis la 28/03/2008 - Recomandare privind 27/10/2008 - Raport special din 28/03/2008 - Decizie din 07/07/2010

Reclamantul este o organizație neguvernamentală în domeniul protecției mediului. La 1 martie 2007, reclamantul a solicitat Comisiei să-i acorde acces la informații și documente referitoare la reuniunile Comisiei și ale reprezentanților industriei producătoare de automobile, în cadrul cărora a fost discutată poziția Comisiei față de emisiile de dioxid de carbon ale mașinilor. Comisia a acordat doar acces parțial la documentele solicitate. Comisia a refuzat accesul la trei scrisori, trimise de Porsche AG fostului vicepreședinte Verheugen, motivând prin faptul că publicarea acestora ar submina protecția intereselor comerciale ale Porsche AG.

Reclamantul nu a fost satisfăcut de poziția adoptată de Comisie și, prin urmare, s-a adresat Ombudsmanului.

În cursul anchetei Ombudsmanului, Comisia și-a menținut poziția. În urma unei analize a documentelor în cauză, la 27 octombrie 2008, Ombudsmanul a înaintat Comisiei o propunere de recomandare conform căreia Comisia trebuie să acorde acces total sau parțial la cele trei scrisori trimise de Porsche AG fostului vicepreședinte Verheugen.

Comisia nu a răspuns la propunerea de recomandare a Ombudsmanului până la 11 martie 2010, adică după aproape 15 luni de la termenul de trei luni stabilit de Ombudsman în conformitate cu articolul 228 din TFUE. Între timp, Ombudsmanul a transmis Parlamentului un raport special referitor la lipsa unui răspuns din partea Comisiei la proiectul de recomandare în termenul menționat mai sus.

În răspunsul său, Comisia a acceptat să acorde acces parțial la cele trei scrisori ale Porsche AG adresate fostului vicepreședinte Verheugen. Comisia a considerat totuși că părțile nedivulgate intră sub incidența excepției privind protecția intereselor comerciale ale Porsche AG.

Ombudsmanul a considerat că Comisia nu a furnizat explicații suplimentare convingătoare privind ansamblul faptelor din acest caz pentru a-și justifica decizia de a acorda doar acces parțial la documentele în cauză. Prin urmare, Ombudsmanul a fost de părere că, întrucât nu a justificat în mod corespunzător motivul pentru care a refuzat accesul total la cele trei scrisori ale Porsche AG către fostul vicepreședinte Verheugen, Comisia a comis un caz de administrare defectuoasă. Ombudsmanul a formulat o observație critică în acest sens.

CU PRIVIRE LA ISTORICUL PLÂNGERII

1. Reclamantul este o organizație neguvernamentală care acționează în domeniul protecției mediului. La 1 martie 2007, aceasta a solicitat Comisiei accesul la informațiile și documentele deținute de Direcția Generală Întreprinderi și Industrie și de fostul vicepreședinte Verheugen. Informațiile și documentele solicitate se refereau la reuniunile dintre Comisie și reprezentanții producătorilor de automobile, în cursul cărora a fost discutată abordarea Comisiei privind emisiile de dioxid de carbon generate de autoturisme începând cu 1 ianuarie 2006. Comisia a acordat doar parțial acces la documentele solicitate.
2. La 25 iunie 2007, în temeiul articolului 7 al doilea paragraf [1] din Regulamentul nr. 1049/2001 din 31 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumit în continuare „Regulamentul 1049/2001”), reclamantul a prezentat Comisiei o cerere de confirmare, care a răspuns la 9 august 2007.
3. Comisia a informat reclamantul că, pentru a evalua dacă o excepție de la dreptul de acces, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) [2] sau la articolul 4 alineatul (2) [3] din Regulamentul 1049/2001, se aplică conținutului scrisorilor menționate, aceasta trebuie să consulte autorii [4] a 18 scrisori pe care fostul vicepreședinte Verheugen le-a primit de la diferiți producători de automobile. Aceasta a indicat că, în urma acestei consultări, va acorda reclamantului acces la toate scrisorile care nu fac obiectul excepțiilor menționate anterior.
4. La 14 noiembrie 2007, Comisia a informat reclamantul că 15 dintre scrisorile implicate nu făceau obiectul unei excepții de la dreptul de acces. Prin urmare, reclamantului i s-a acordat acces la aceste scrisori. Cu toate acestea, Comisia a refuzat să acorde acces la trei scrisori pe care Porsche AG le-a trimis fostului vicepreședinte Verheugen. Procedând astfel, aceasta și-a întemeiat decizia pe excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul 1049/2001 [5], și anume că divulgarea lor ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale societății.

OBIECTUL ANCHETEI

5. Reclamantul a susținut că Comisia:
 - a refuzat în mod eronat accesul la scrisorile Porsche AG, în temeiul articolului 4 alineatul (2)

primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001; și

- a refuzat în mod eronat accesul parțial la scrisorile Porsche AG, în temeiul articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 [6] .

Reclamantul a susținut că Comisia ar trebui să îi acorde acces la scrisorile solicitate în întregime.

ANCHETA

6. Plângerea a fost transmisă Comisiei cu o cerere de emitere a unui aviz cu privire la conținutul său până la 31 mai 2008. Comisia a solicitat o prelungire a termenului, care a fost acordată până la 30 iunie 2008. Odată primit, avizul Comisiei a fost transmis ulterior reclamantului cu o invitație de a prezenta observații. Reclamantul și-a prezentat observațiile la 4 septembrie 2008.

7. La 25 septembrie 2008, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Statutul Ombudsmanului, serviciile Ombudsmanului au efectuat, la sediul Comisiei, o inspecție a documentelor la care s-a referit reclamantul.

8. O copie a raportului de inspecție a fost trimisă atât reclamantului, cât și Comisiei.

9. La 27 octombrie 2008, Ombudsmanul a adresat Comisiei un proiect de recomandare.

10. Pe parcursul celor șase luni care urmează termenului inițial stabilit de Ombudsman pentru un răspuns la proiectul său de recomandare, Comisia a solicitat în mod repetat prelungiri ale termenului respectiv. Comisia a declarat că este conștientă de faptul că nu poate amâna pe termen nelimitat răspunsul său la proiectul de recomandare al Ombudsmanului, dar că preferă să epuizeze toate posibilitățile de a ajunge la un acord cu partea terță (Porsche AG) mai degrabă decât să „*confirme pur și simplu decizia sa de a nu divulga documentele*”. Ombudsmanul a aprobat Comisiei toate cererile sale de prelungire a termenului.

11. La 30 septembrie 2009, Comisia a adresat Ombudsmanului o scrisoare în care a declarat că a decis să acorde acces parțial la cele trei scrisori și, prin urmare, a creat versiuni modificate ale documentelor. Comisia a prezentat această propunere de acordare a accesului parțial la Porsche AG. Cu toate acestea, aceasta din urmă nu a informat Comisia cu privire la avizul său cu privire la această chestiune.

12. La 27 octombrie 2009, serviciile Comisiei au clarificat faptul că „*procedura de divulgare a celor trei scrisori nu putea avansa înainte de jumătatea lunii noiembrie 2009*”. Comisia a precizat, de asemenea, că ar putea transmite Ombudsmanului, dacă dorește acest lucru, o copie a scrisorii de notificare care urmează să fie trimisă Porsche.

13. La 9 noiembrie 2009, Ombudsmanul a trimis o altă scrisoare Comisiei, în care a solicitat (i) o copie a scrisorii de notificare pe care Comisia a trimis-o Porsche AG și (ii) informații cu privire la rezultatul procedurii inițiate de Comisie pentru a acorda acces la scrisorile relevante.

14. La 4 decembrie 2009, Comisia a răspuns că (i) scrisoarea de notificare va fi trimisă în curând Porsche AG și (ii) o copie a scrisorii de notificare va fi transmisă Ombudsmanului. Comisia a fost contactată din nou în această privință, dar se pare că, până la 15 decembrie 2009, scrisoarea de notificare adresată Porsche nu fusese încă trimisă.

15. Prin urmare, la 24 februarie 2010, Ombudsmanul a prezentat Parlamentului un raport special în care și-a prezentat constatările, și anume că, prin întârzierea răspunsului său la proiectul său de recomandare și prin neexecutarea angajamentului său de a notifica Porsche AG cu privire la intenția sa de divulgare, Comisia și-a încălcat obligația, prevăzută la articolul 13 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană [7] , de a coopera sincer și cu bună-credință cu acesta în cursul anchetei sale [8] .

16. La 11 martie 2010, Comisia a transmis răspunsul său la proiectul de recomandare al Ombudsmanului, care a fost transmis reclamantului cu o invitație de a prezenta observații. La 6 mai 2010, reclamantul a transmis observațiile sale.

ANALIZA ȘI CONCLUZIILE OMBUDSMANULUI

A. Reclamația de neacordare a accesului la documentele relevante și la cererea aferentă

Argumente prezentate inițial Ombudsmanului

17. Reclamantul a susținut că Comisia a refuzat în mod eronat (i) accesul la scrisorile Porsche AG, în temeiul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, și (ii) accesul parțial la scrisorile Porsche AG, în temeiul articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001. De asemenea, aceasta a solicitat Comisiei să îi acorde acces la scrisorile solicitate în totalitate.

18. Reclamantul a susținut că Comisia nu a oferit o explicație detaliată cu privire la interesele comerciale ale Porsche AG și că nu a luat în considerare interesul public superior care justifică divulgarea informațiilor.

19. În avizul său, Comisia a susținut că cele trei scrisori în cauză oferă detalii cu privire la „*poziția specifică a Porsche AG pe piața automobilelor*”. În continuare, Comisia a afirmat că nu poate oferi detalii suplimentare cu privire la conținutul scrisorilor fără a dezvălui conținutul acestora. Aceasta a concluzionat că divulgarea scrisorilor ar submina protecția intereselor comerciale ale Porsche AG.

20. În plus, Comisia a subliniat că a efectuat de fapt „*testul interesului public*” și a concluzionat că interesele comerciale ale Porsche AG prevalează asupra interesului public de a divulga scrisorile. Accesul parțial nu a putut fi acordat deoarece scrisorile nu conțineau părți care

puteau fi divulgate fără a aduce atingere intereselor comerciale ale Porsche AG.

Inspekția documentelor de către Ombudsman

21. Serviciile Ombudsmanului au vizitat sediile Comisiei și au inspectat următoarele documente, pe care Comisia le-a considerat confidențiale:

(i) Scrisoarea din 28 noiembrie 2005, însoțită de anexele dlui Wiedeking, președintele Porsche AG, către vicepreședintele Verheugen.

(II) Scrisoarea din 15 decembrie 2006 a dlui Wiedeking adresată vicepreședintelui Verheugen.

(III) Scrisoarea Porsche AG din 2 februarie 2007, prin care se transmiteau copii ale scrisorilor trimise de dl Wiedeking cancelarului Merkel, președintelui Barroso și vicepreședintelui Wallström.

(IV) Un schimb de e-mailuri între Comisie și Porsche AG în care Comisia a informat Porsche AG că intenționează să nu divulge scrisorile de mai sus.

Evaluarea Ombudsmanului care a condus la elaborarea unui proiect de recomandare

22. Articolul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că scopul prezentului regulament este de a asigura un acces cât mai larg posibil la documentele deținute de Consiliu, Parlamentul European și Comisie. În conformitate cu jurisprudența consacrată a instanțelor comunitare, orice excepție de la acest principiu trebuie interpretată în mod strict.

23. Pentru a procesa o cerere de acces la documente, Comisia trebuie să urmeze secvența de evaluare [9] prezentată mai jos și să examineze dacă:

i) documentul solicitat intră în domeniul de aplicare al uneia dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001;

(II) divulgarea unui document ar submina în mod specific și efectiv interesul protejat;

(III) nu există un interes public superior care să justifice divulgarea; și

(IV) necesitatea protecției se aplică întregului document în cauză.

24. Comisia a refuzat să acorde reclamantului acces la cele trei scrisori Porsche AG, în temeiul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. În conformitate cu această dispoziție, „*instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv a proprietății intelectuale [...]*”.

25. Cele trei scrisori Porsche AG au fost redactate atunci când Comisia a consultat principalele

părți interesate cu privire la revizuirea Strategiei comunitare de reducere a emisiilor de dioxid de carbon generate de autoturisme. Prin urmare, era probabil ca cele trei scrisori să conțină informații cu privire la relațiile comerciale ale Porsche AG. În consecință, Comisia ar fi putut să le considere ca intrând în domeniul de aplicare al excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

26. În această privință, Ombudsmanul a examinat dacă informațiile conținute în documentele relevante erau într-adevăr atât de sensibile încât divulgarea acestora din urmă ar afecta grav interesele comerciale ale Porsche AG.

27. Singura referire specifică a Comisiei la conținutul scrisorilor a fost că „*în aceste scrisori Porsche AG a explicat poziția sa specifică pe piața automobilelor*”.

28. Acest lucru ar putea fi înțeles în mod rezonabil ca referindu-se la interesele comerciale ale Porsche AG într-un sens larg, inclusiv la cota sa de piață; strategia sa comercială; date industriale, financiare, bancare sau comerciale, inclusiv informații privind relațiile de afaceri sau contractele societății; metodele sale de evaluare a costurilor; și know-how-ul companiei.

29. Examinarea documentelor de către Ombudsman a stabilit că aceste scrisori și/sau anexele la acestea nu se refereau exclusiv la interesele comerciale protejate descrise mai sus. În plus, nu s-ar putea exclude faptul că unele dintre informațiile conținute în scrisori erau deja disponibile în domeniul public, fie comunicate de societatea însăși, fie de alte entități, cum ar fi autoritățile naționale competente în acest sector, fie chiar de publicații specializate care se ocupă de industria automobilelor.

30. În acest sens, articolul 4 alineatul (1) din Statutul Ombudsmanului prevede că Ombudsmanul și personalul său „*sunt obligați să nu divulge informațiile sau documentele pe care le obțin în cursul anchetelor lor*”. Prin urmare, Ombudsmanul este împiedicat să citeze din documentele pe care instituția le consideră confidențiale sau să se refere la acestea în așa fel încât conținutul lor să poată fi divulgat.

31. Chiar dacă scrisorile ar conține exact tipul de informații descrise la punctul 28 de mai sus, numai acest fapt nu ar însemna în mod necesar că divulgarea lor ar aduce atingere în mod concret și efectiv intereselor comerciale ale Porsche AG. Astfel cum a statuat Tribunalul (în prezent Tribunalul) într-o hotărâre recentă [10], în cazul în care toate informațiile referitoare la o societate și la relațiile sale comerciale ar fi considerate ca fiind acoperite de protecția acordată intereselor comerciale în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, principiul general de a acorda publicului un acces cât mai larg la documentele deținute de instituții nu ar avea efect.

32. Simpla referire a Comisiei la „*poziția specifică a Porsche AG pe piața automobilelor*”, care nu a fost susținută de nicio altă trimitere la situația de fapt individuală a cazului, nu a fost suficientă pentru a concluziona că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 este aplicabilă.

33. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că Comisia nu a demonstrat că divulgarea documentelor relevante ar submina în mod specific și efectiv interesele comerciale ale Porsche AG. În plus, Ombudsmanul nu a fost convins de argumentul Comisiei potrivit căruia accesul parțial, dacă ar fi acordat, ar aduce în mod necesar atingere intereselor comerciale ale Porsche AG.

34. În cazul în care intenția Comisiei ar fi fost de a susține refuzul său de a acorda accesul, indicând [și arătând Ombudsmanului documentele relevante menționate la punctul (iv) de mai sus în cursul inspecției], că Porsche AG i-a solicitat ea însăși să nu divulge scrisorile, Ombudsmanul subliniază că, potrivit jurisprudenței comunitare, opiniile exprimate de autorul terț al unui document, în cadrul consultării prevăzute la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001, nu sunt obligatorii pentru Comisie [11]. În pofida solicitării Porsche AG, Comisia era în continuare obligată să efectueze propria apreciere cu privire la aplicabilitatea excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) sau (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

35. Pe baza elementelor de probă disponibile, nu a fost posibil să se stabilească dacă Comisia a aplicat criteriul interesului public. Cu toate acestea, având în vedere constatările de la punctul 33 coroborate cu punctul 23 de mai sus, nu era necesar să se examineze dacă exista un interes public superior care justifică divulgarea.

36. Având în vedere considerațiile de mai sus, Ombudsmanul a concluzionat că Comisia a refuzat în mod eronat accesul la cele trei scrisori Porsche AG în temeiul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță și al articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul 1049/2001. Acesta a fost un caz de administrare defectuoasă. Prin urmare, acesta a adresat Comisiei un proiect de recomandare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din statutul său. Acest proiect de recomandare este prezentat mai jos, sub titlul „Proiect de recomandare”.

Proiect de recomandare

„Comisia ar trebui să acorde acces la cele trei scrisori trimise de Porsche AG vicepreședintelui Verheugen în totalitate sau să ia în considerare divulgarea parțială a acestora.”

Argumentele prezentate Ombudsmanului după proiectul său de recomandare

37. În răspunsul său la proiectul de recomandare al Ombudsmanului, Comisia a declarat că a decis să acorde acces parțial la cele trei scrisori Porsche AG fostului vicepreședinte Verheugen și a anexat copii ale scrisorilor menționate în care anumite informații au fost șterse. Comisia a explicat că, prin scrisoarea din 11 ianuarie 2010, a informat Porsche AG cu privire la intenția sa de a divulga parțial cele trei scrisori. La 5 martie 2010, Porsche AG a informat Comisia prin e-mail că a acceptat propunerea sa de divulgare parțială.

38. În cele din urmă, Comisia și-a exprimat regretul pentru întârzierea considerabilă în ceea ce privește răspunsul la proiectul de recomandare al Ombudsmanului. În această privință, aceasta a arătat că prezenta cauză a fost prima în care Ombudsmanul a recomandat Comisiei să respingă obiecția unui terț împotriva divulgării documentelor. Comisia a explicat că răspunsul a

fost amânat din cauza eforturilor depuse pentru a ajunge la un acord cu Porsche AG privind divulgarea parțială, pentru a evita litigiile inutile.

39. În observațiile sale cu privire la răspunsul Comisiei, reclamantul a subliniat că Comisia ar trebui să acorde acces deplin la cele trei scrisori Porsche AG.

Evaluarea Ombudsmanului după proiectul său de recomandare

40. Ombudsmanul înțelege că Comisia a refuzat să acorde acces, în totalitate, la cele trei scrisori Porsche AG adresate fostului vicepreședinte Verheugen în temeiul articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001.

41. Cu toate acestea, în avizul său inițial și în răspunsul întârziat la proiectul de recomandare al Ombudsmanului, Comisia nu a oferit nicio explicație cu privire la faptele individuale ale cazului care ar putea justifica aplicarea excepției de mai sus în cazul alineatelor eliminate. Astfel cum s-a menționat la punctul 33 de mai sus, Comisia nu a demonstrat că divulgarea în totalitate a documentelor relevante ar aduce atingere în mod concret și efectiv intereselor comerciale ale Porsche AG.

42. Ombudsmanul reamintește că Regulamentul nr. 1049/2001 prevede, în principiu, un drept de acces la documentele Comisiei și că o decizie de refuz al accesului este valabilă numai dacă se bazează pe una dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul 1049/2001 [12]. Orice excepție de la acest principiu trebuie interpretată strict [13].

43. În plus, Ombudsmanul subliniază faptul că nu a solicitat Comisiei să „supravegheze” obiecția unei părți terțe cu privire la divulgarea documentelor. Astfel cum s-a arătat deja la punctul 34 de mai sus, acesta a arătat că, potrivit jurisprudenței comunitare, astfel de obiecții nu sunt obligatorii pentru Comisie. Comisia rămâne obligată să efectueze propria evaluare și să prezinte argumente convingătoare din punct de vedere juridic cu privire la motivul pentru care divulgarea integrală nu este posibilă. Comisia nu a urmat această procedură, nici după consultarea terțului în cauză. Acesta este un caz de administrare defectuoasă, iar Ombudsmanul va face o observație critică mai jos.

44. În cele din urmă, Ombudsmanul nu consideră necesar să detalieze în continuare întârzierea Comisiei în ceea ce privește răspunsul la proiectul său de recomandare, care a făcut obiectul unui raport special prezentat Parlamentului. El recunoaște exprimarea regretului de către Comisie și își exprimă încrederea că va face tot posibilul pentru a evita situații similare în viitor.

B. Concluzii

Pe baza anchetei sale cu privire la această plângere, Ombudsmanul o încheie cu următoarea observație critică:

Prin faptul că nu a justificat în mod corespunzător motivul pentru care a refuzat în totalitate accesul la cele trei scrisori trimise de Porsche AG fostului vicepreședinte Verheugen, Comisia a comis un caz de administrare defectuoasă.

Reclamantul și Comisia vor fi informate cu privire la această decizie.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Adoptată la Strasbourg la 7 iulie 2010

[1] JO 2001, L 145, p. 43. Articolul 7 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede: „În cazul unui refuz total sau parțial, solicitantul poate depune, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului instituției, o cerere de confirmare prin care solicită instituției să își reconsidere poziția.”

[2] Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 are următorul cuprins: „Instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției:

(a) interesul public în ceea ce privește:

siguranța publică,

— probleme de apărare și militare,

— relațiile internaționale,

— politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru;

(b) viața privată și integritatea persoanei, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal.

[3] Articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 are următorul cuprins: „Instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției:

interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv proprietatea intelectuală;

— proceduri judiciare și consultanță juridică;

— scopul inspecțiilor, al investigațiilor și al auditurilor, cu excepția cazului în care există un interes public superior care justifică divulgarea ”.

[4] Articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001 are următorul cuprins: „În ceea ce

privește documentele terților, instituția consultă partea terță pentru a evalua dacă se aplică o excepție prevăzută la alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care este clar că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat. ”

[5] A se vedea nota de subsol 5.

[6] Articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 are următorul cuprins: „ În cazul în care numai părți ale documentului solicitat fac obiectul uneia dintre excepții, celelalte părți ale documentului se divulgă. ”

[7] Articolul 13 alineatul (2) TUE are următorul cuprins: „ Fiecare instituție acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin tratate și în conformitate cu procedurile, condițiile și obiectivele stabilite în acestea. Instituțiile practică cooperarea loială reciprocă .

[8] Raportul este disponibil pe site-ul Ombudsmanului la următoarea adresă:
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Link]

[9] În conformitate cu cauza T-380/04, *Terezakis/Comisia* , hotărârea din 30 ianuarie 2008, punctul 88, Rep., 2008, p. II-11.

[10] A se vedea cauza T-380/04, *Terezakis/Comisia* , punctul 93, Rep., 2008, p. II-11.

[11] Idem, punctul 60.

[12] Cauza C-64/05 *Suedia/Comisia* , Rep., 2007, p. I-11389, punctul 57 și cauza C-266/05 P *Sison/Consiliul* , Rep., 2007, p. I-1233, punctul 62.

[13] Cauza C-64/05 *Suedia/Comisia* , Rec. 2007, p. I-11389, punctul 66; cauza C-266/05 P *Sison/Consiliul* , Rec., 2007, p. I-1233, punctul 63.